

РЕШЕНИЕ

№ 1399

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилка

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4104** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилка, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано по касационната жалба на И. К. К. чрез пълномощник адв. К. М., срещу решение № 962/22.02.2024 г., постановено по АНД № 20231110204176/2023 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон. Оспорва се изводът на Софийския районен съд, че касаторът е субект на нарушението по чл. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, поради което и правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. В подкрепа на оспорването се излагат съображения за приложимост на нормата на Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и в частност нормата на чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Посочва се, че процесното наказателно постановление се явява вече правно изолирано от самата нова административнонаказателна практика на АПИ и не среща правно основание в новоиздадените наказателни постановления от същия административно наказващ орган. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на спора с отмяна на наказателното постановление. Заявява се искане за присъждане на разноски. Ответникът - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, изразява становище за

неоснователност на касационната жалба по съображения изложени в депозираните на 13.06.2024 г. по делото писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 6925/27.08.2020 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, на И. К. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 06.08.2020 г., в 11:15 часа, И. К. управлявал и извършвал превоз на товари със съчленено пътно превозно средство с общо пет оси, марка „Скания“, модел „P420LA4x2MNA“, с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с три оси, с рег. [рег.номер на МПС], движейки се по път 1-6, км 473, на 2 км. преди А. с посока на движение [населено място]. При осъществената проверка е установено, че са превишени максимално допустими норми от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, както следва - измереното натоварване на задвижващата (2 ра) единична ос на ППС е 12.860 т., при максимално допустимо натоварване 11.5 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, б. „а“ от Наредбата; при измерено разстояние между осите 1.32 м., сумата от натоварването на ос на тройната ос на полуремаркетото е 38.080 т., при максимално допустимо натоварване 24 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3, буква Б на Наредбата.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 7655/06.08.2020 г. за констатирано нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 6925/27.08.2020 г. от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ към АПИ, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗП, във връзка с нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ и на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН на И. К. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 лв.

Софийският районен съд е изменил наказателното постановление, като е намалил размера на наложеното наказание от 2 500 лв. на 1 500 лв. В останалата част санкционният акт е потвърден. За

да постанови решението си, първоинстанционният съд се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е изяснил фактическата обстановка по делото, която се споделя изцяло и е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Решението е неправилно, като постановено при неправилно прилагане на материалния закон.

След постановяване решението на Софийския районен съд е прието Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025г. на Върховният административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС по тълкувателно дело 5/2023г. С него се дава задължително тълкуване на въпроса: „Нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата или такова по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?“. Видно от диспозитива на решението: „Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза“.

Освен това, понастоящем е изтекла абсолютната погасителна давност за административно наказателно преследване, за която съдът, включително и касационната инстанция, следи служебно.

Погасителната давност за административни нарушения е регламентирана в глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, субсидиарно приложима на основание на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН поради липсата на аналогична разпоредба в ЗАНН. Разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК предвижда, че наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключват, когато е изтекла предвидената в закона давност. Видно от разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, считано от момента на довършване на нарушението (арг. от чл. 80, ал. 3 НК), като нормата на чл. 81, ал. 3 от НК регламентира абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина, считано от момента на извършване на нарушението. В конкретния случай в АУАН и наказателното постановление като дата на извършване на нарушението е посочена датата 06.08.2020 г. Сроковете по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК отнесени към тази дата обосновават извод, че абсолютната давност за ангажиране на административно наказателната отговорност на И. К. К. е изтекла на 06.02.2025 г. Последствията от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяване на правото на държавата, в лицето на административно наказващия орган, да наложи на нарушителя административно наказание или същото да бъде изпълнено в случай, че вече е наложено. С оглед факта, че съдът е длъжен да следи служебно за изтичане на абсолютната давност, при положение, че констатира материално правната пречка да бъде ангажирана отговорността на нарушителя, следва да отмени съдебното

решение и потвърденото с него наказателно постановление, а съгласно нормата на чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК образуваното административно наказателно производство следва да се прекрати.

При този изход на спора основателно се явява своевременното направеното от касатора искане за присъждане разноски, които са в претендиран и доказан размер 60 лева (30.68 евро).

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 962/22.02.2024 г., постановено по АНД №20231110204176/2023г. по описа на Софийския районен съд.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 6925/27.08.2020 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, „ с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, на И. К. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано с акт за установяване на административно нарушение № 7655/06.08.2020 г, съставен от главен инспектор контрол по РПМ при АПИ.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на И. К. К. разноски по делото в размер на 60 лева (30.68 евро).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: